

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/21/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122010852
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122010852.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovaného: A. I., nar. XX.XX.XXXX K. E., hlásený trvalý pobyt A. E., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Trnave 2. júna 2022

rozhodol:

Obžalovaný

A. I., nar. X. O. XXXX K. Nitre,
hlásený trvalý pobyt A. E.,
t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon trestu odňatia slobody
a Ústave na výkon väzby Leopoldov

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom čase, najneskôr do 18:33 hod. 27. novembra 2021, na diaľnici D1 v presne nezistenom mieste za 45 km smerom z Bratislavy na Trnavu, na motorovom vozidle značky Š. F. s evidenčným číslom Z., v ktorom sa nachádzali okrem neho ďalšie štyri osoby, sa pristavil pri pokazenom motorovom vozidle značky Š. F. s evidenčným číslom M. patriacom poškodenému I.. S. B. za účelom pomoci s odťahom, pričom následne po pripravení motorových vozidiel na odťah nastúpil k poškodenému do vozidla, kde počas presunu vozidla začal od poškodeného pýtať peniaze za odťah, na čo poškodený reagoval tak, že mu povedal, že mu dá 50,- eur, čo sa obvinenému zdalo málo, tak zvýšil hlas, začal rozhadzovať rukami, na čo mu dal poškodený 100,- eur, pričom obžalovaný pýtal ešte ďalšie peniaze, začal byť agresívny, priložil poškodenému neznámy predmet k rebrám a tlačil ním, na čo mu poškodený zo strachu dal ďalšie peniaze, pričom mu obžalovaný uviedol „daj mi normálne peniaze, lebo uvidíš, čo s tebou spravím“, neustále tlačiac mu neznámy predmet na rebrá, po chvíli sa poškodenému podarilo zastaviť vozidlo a následne utiecť z vozidla smerom k tam odstavenému vozidlu diaľničnej patroly, pričom obžalovaný následne na to tiež vystúpil z vozidla poškodeného a vydal sa smerom za poškodeným s tým, že na neho kričal, aby sa vrátil, čo poškodený neuposlúchol a skryl sa za vozidlo diaľničnej patroly, následne na to obžalovaný odpojil ťahané motorové vozidlo poškodeného a nastúpil do vozidla, na ktorom pôvodne prišiel, k ďalším osobám, ktoré nemali vedomosť o tom, čo sa na mieste stalo a z miesta odišiel preč, čím I.. S. B., narodenému v roku XXXX, nespôsobil žiadnu ujmu na zdraví a škodu na majetku vo výške 170,- eur,

t e d a

proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) a pol roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodeného I.. S. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, A.n s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 98 ods. 3 Trestného poriadku nariaďuje zničenie kombinovaných kliešťov zaistených v spodnej časti odkladacieho priestoru ľavých dverí osobného motorového vozidla značky Š. F. s evidenčným číslom Z. ako stopa číslo 1 a parfému v krabičke s nápisom MUSK MAN zaisteného pri ručnej brzde v interiéri osobného motorového vozidla značky Š. F. s evidenčným číslom M..

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na tunajší súd 22.04.2022 obžalobu na obvineného A. I. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní konanom 02.06.2022 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku položené súdom obžalovaný odpovedal „áno“.

Súd zistil stanovisko prítomného prokurátora a obhajcu, ktorí súhlasili s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykoná iba dôkazy súvisiace s rozhodnutím o treste a o náhrade škody.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s odpisom registra trestov, odpoveďou na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a kópiou podacieho lístka z 03.05.2022 na č.I. 323 predloženého obžalovaným počas výsluchu pred rozhodnutím súdu o ponechaní obžalovaného vo väzbe postupom podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, keď mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/88/2020 z 3. marca 2021, právoplatným 29. marca 2021, bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov s podmieneným odkladom a určená skúšobná doba v trvaní dvanásť mesiacov do 30. marca 2022 a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu tridsať mesiacov.

Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný má v období od 26. mája 2016 do 27. novembra 2021 evidovaných osemdesiat(!) záznamov, z ktorých najvýznamnejšiu časť predstavujú priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (nezapnuté bezpečnostné pásy na sedadle spolujazdca, riadenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia a napriek uloženému zákazu činnosti viesť motorové vozidlá správnym orgánom - Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Nitra, zavinenie dopravnej nehody, chodec na diaľnici). Obžalovaný sa dopustil aj priestupkov proti verejnému poriadku (znečisťovanie verejného priestranstva), proti civilnej ochrane (porušenie zákazu vychádzania, nenasadenie ochranného rúška na verejnosti), proti majetku (ponúkal vodičovi na ceste tovar, pričom ho úmyselne uviedol do omylu), proti občianskemu spolunažívaniu (obťažoval na odpočívadle odstavených vodičov pokusom o predaj voňaviek a hodínok)

a priestupkovo bol riešený Mestskou políciou Sereď pre priestupok na úseku podnikania a Mestskou políciou Šaľa z dôvodu opakovaného porušovania všeobecne záväzného nariadenia mesta Šaľa č. 14/2014 o predaji výrobkov a poskytovaní služieb, keď obžalovaný ponúkal na predaj parfémov bez na to potrebného povolenia, prevádzkal nedovolený predaj drogérie a náramkových hodín a ponúkal na predaj rôznych tovarov - dvakrát mu bola uložená pokuta a jedenkrát bol hliadkou mestskej polície napomenutý a vykázaný z miesta (parkovisko pred obchodným domom).

Z kópie podacieho lístka vyplynulo, že obžalovaný prostredníctvom obhajcu zaplatil 3. mája 2022 sumu vo výške 170,- eur (škoda spôsobená trestným činom spáchaným obžalovaným) poškodenému na pobočke Slovenskej pošty, a.s. E. X.

Podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po prednesení obžaloby predseda senátu poučil obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučil, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného, ktorý si uplatňuje nárok na náhradu škody, súd vyzve, aby sa vyjadril, či navrhuje, aby sa obžalovanému uložila povinnosť na náhradu škody a v akom rozsahu. Ak sa poškodený alebo jeho splnomocnenec nedostavil na hlavné pojednávanie a jeho návrh je už zaznamenaný v spise, predseda senátu tento návrh prečíta.

Prokurátor v záverečnej reči vzhľadom na vyhlásenie viny obžalovaného navrhol ho uznať za vinného v zhode s podanou obžalobou. Pri ukladaní trestu je nutné zohľadniť, že trestný čin bol spáchaný v skúšobnej dobe prechádzajúceho odsúdenia, avšak obžalovaný svoje konanie oľutoval a uhradil spôsobenú škodu, a preto navrhol ukladať trest pri dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o veci, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu a to kombinované kliešte a obal od parfému, vzhľadom na ich nepatrnú hodnotu navrhol rozhodnúť o ich zničení.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že obžalovaný sa k trestnému činu priznal, jeho spáchanie oľutoval a škodu nahradil. Mal za to, že čo týka trestu, treba zväžiť nasledovné záležitosti: predovšetkým dve poľahčujúce okolnosti, priznanie a oľutovanie a náhradu škody a len jednu priťažujúcu a to, že spáchal čin v skúšobnej dobe. Pri výpočte trestnej sadzby je samozrejme potrebné znížiť hornú hranicu. Ďalším dôležitým aspektom je skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti iba jedenkrát súdne trestaný a to za prečin úplne iného charakteru ako je dnes súdený. Jedná sa o odsúdenie v skúšobnej dobe, v ktorej spáchal tento trestný čin. Taktiež obžalovaný ešte nikdy nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Pred svojím zadržaním vykonával podnikateľskú činnosť, predaj parfémov, čiže pracoval aj keď to nebolo na základe živnostenského oprávnenia. Doma vychováva päť maloletých detí a žije s manželkou. Po zohľadnení všetkých týchto okolností mal za to, že v jeho prípade by bol najlepším výchovným trestom trest domáceho väzenia, pretože zákon takúto možnosť v jeho prípade pripúšťa, jednak čo sa týka sadzby a aj čo sa týka skutočnosti, že ešte nebol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. Bol toho názoru, že práve toto je tá situácia, kedy by súd mohol uložiť trest domáceho väzenia, aby to malo výchovný vplyv na odsúdeného a zároveň by to bolo na ochranu spoločnosti. V prípade, že by súd nebol toho názoru, mal za to, že v danom prípade je aj spodná hranica tri roky neprimerane prísna a navrhol preto mimoriadne zníženie pod túto spodnú hranicu.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že je mu ľúto, čo páchal, vie aký trest je to byť vo väzbe a za ten čas sa poučil. Keď sa to dá, nech ho súd potrestá domácim väzením, má päť maloletých detí. Bude viesť normálny život a chodiť riadne do práce. Po udelení práva posledného slova zopakoval, že keď sa to dá, nech ho súd potrestá domácim väzením. Manželka nevládze byť sama s piatimi deťmi.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. k) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je, že páchatel pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody možno uložiť ako trest na určitú dobu, najviac na dvadsaťpäť rokov alebo ako trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 platí rovnako.

Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona súd môže podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v akom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo b) prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže

poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

Podľa § 98 ods. 3 Trestného poriadku ak ide o bezcennú vec alebo vec nepatrnej hodnoty, možno ju zničiť, a to aj bez prechádzajúceho vyhlásenia opisu. Za bezcennú vec sa považuje aj vec, ktorú sa nepodarilo prediť podľa § 97 ods. 3, a to ani za zníženú cenu.

Za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere tri roky až osem rokov. Pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich okolností (pri obžalovanom boli zistené dve - dobrovoľné nahradenie spôsobenej škody a priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie) a priťažujúcich okolností (zistená nebola žiadna) sa horná hranica trestnej sadzby vo výmere osem rokov znížila o jednu tretinu (20 mesiacov) na šesť rokov a štyri mesiace (76 mesiacov).

Obhajoba navrhovala súdu, aby obžalovanému uložil trest domáceho väzenia, keď manželka obžalovaného počas trvania väzby u obžalovaného má sama na starosti výchovu ich piatich maloletých detí a taktiež pociťuje výpadok príjmu obžalovaného, ktorý pred svojím zadržaním vykonával podnikateľskú činnosť - predaj parfémov, čiže pracoval aj keď to nebolo na základe živnostenského oprávnenia. Ďalšími dôvodmi pre uloženie trestu domáceho väzenia mali podľa obhajoby byť to, že Trestný zákon takýto druh trestu pripúšťa s ohľadom na sadzbu trestu odňatia slobody a že obžalovanému doposiaľ nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Obhajca vyjadril názor, že i keby sa súd nestotožnil s názorom na uloženie trestu domáceho väzenia, tak v danom prípade je dolná hranica trestu odňatia slobody vo výmere tri roky neprimerane prísna a navrhol mimoriadne zníženie pod túto hranicu.

Súd neuložil obžalovanému trest domáceho väzenia, keďže na to neboli splnené podmienky upravené v § 53 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný nedal písomný sľub, že sa v určenom čase bude zdržiavať v obydli na určenej adrese a pri výkone kontroly poskytne potrebnú súčinnosť. Na tomto mieste je vhodné poznamenať, že obžalovaný má v registri obyvateľov Slovenskej republiky od XX.XX.XXXX ako trvalý pobyt evidovaný E. A. E. bez bližšieho určenia. V prípravnom konaní bolo do značnej miery problematické skontaktovať sa s obžalovaným, ktorý orgánom činným v trestnom konaní uvádzal rôzne adresy na doručovanie, istú dobu sa nezdržiaval na území Slovenskej republiky, čo malo za následok podanie návrhu prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava na vzatie obžalovaného (v tom čase obvineného) do väzby s poukazom na dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Návrhu prokurátora bolo vyhovené sudcom pre prípravné konanie, sťažnosť obžalovaného bola sťažnostným súdom zamietnutá ako nedôvodná a aj súd po podaní obžaloby dospel k záveru, že u obžalovaného väzobné dôvody naďalej pretrvávajú. Odhliadnuc od toho na akej adrese mal obžalovaný v pláne sa počas eventuálneho trestu domáceho väzenia zdržiavať, žiadnym relevantným listinným dôkazom nebolo preukázané splnenie podmienok výkonu kontroly technickými prostriedkami. Vzhľadom na povahu trestného činu, osobu a pomery obžalovaného by súd i za splnenia skôr uvedených podmienok nepovažoval trest domáceho väzenia za postačujúci.

Pokiaľ ide o iné alternatívne tresty, tak neboli splnené podmienky na ich uloženie, keďže horná hranica sadzby trestu odňatia slobody presahovala päť rokov (nemožnosť uloženia trestu povinnej práce) a obžalovaný spáchal zločin (nemožnosť uloženia peňažného trestu). Jedinou možnosťou tak ostalo uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže obžalovaný sa obžalovaný spáchal úmyselný zločin lúpeže v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia.

K osobe obžalovaného možno na základe neobvykle dlhého výpisu z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z ktorého je evidentné, že obžalovaný sa opätovne dopúšťal protiprávnej činnosti riešenej jednotlivými príslušnými správnymi orgánmi, pričom postihy za jeho protiprávne konanie sa míňali akémukoľvek nápravnému účinku, konštatovať, že ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k priestupkovej činnosti, najmä proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Posledný záznam (nezapnutý bezpečnostný pás na sedadle spolujazdca) je z 27. novembra 2021, kedy neskôr došlo zo strany obžalovaného aj ku konaniu, ktoré viedlo k spáchaniu zločinu lúpeže a vyústilo až do podania obžaloba na tunajší súd a následného vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku na hlavnom pojednávaní. Z tohto pohľadu je zrejme, že u obžalovaného nešlo o jednorazové vybočenie z medzí zákona a taktiež,

že protiprávne konanie obžalovaného malo stupňujúcu sa tendenciu a viedlo k spáchaniu jedného z najzávažnejších trestných činov aké náš právny poriadok pozná. Obžalovaného od pokračovania v protiprávnom konaní a od samotného spáchania trestnej činnosti neodradila ani prebiehajúca skúšobná doba podmieneného odsúdenia určená Okresným súdom Nitra v trestnom rozkaze z 3. marca 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 29. marca 2021, teda len osem mesiacov pred spáchaním skutku opísaného v podanej obžalobe z 21. apríla 2022. Okresný súd Nitra pritom určil obžalovanému skúšobnú dobu v najkratšom možnom trvaní, teda jeden rok. Obžalovaný bol viackrát priestupkovo riešený aj pre predaj drogérie (parfémy) bez živnostenského oprávnenia, avšak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v tejto (nelegálnej) činnosti naďalej pokračoval.

Obhajoba poukazovala aj na pomery obžalovaného, ktorý má so svojom manželkou päť maloletých detí. Súd len v krátkosti uvádza, že ani rodina obžalovaného nebola dostatočnou motiváciou pre obžalovaného, aby zanechal páchanie protiprávneho konania a začal viesť riadny život, teda legálne sa zamestnal a chodil riadne do práce. Keďže minimálne päť rokov sa obžalovaný aktívne venoval predaju parfémov a náramkových hodín bez toho, aby požiadal o udelenie živnostenského povolenia a nemal najmenší problém viesť motorové vozidlo aj keď nie je držiteľom vodičského oprávnenia a v prípade, že ho odviezol niektorý z jeho známych, nepripútal sa bezpečnostným pásom na sedadle spolujazdca, tak neboli žiadne objektívne overiteľné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o tom, že by svoje návyky obžalovaný náhle zmenil.

K povahe samotného skutku je potrebné uviesť, že obžalovaný po prisadnutí si do pokazeného a odťahovaného auta poškodeného začal od neho pýtať peniaze za odťah, pričom peniaze poskytnuté poškodeným sa mu máli a dožadoval sa vyššej sumy, čo bolo z jeho strany sprevádzané rozhadzovaním rúk, zvýšením hlasu a agresivitou, ktorá sa prejavila tak verbálne („daj mi normálne peniaze, lebo uvidíš, čo s tebou spravím“) ako aj neverbálne, keď obžalovaný tlačil neznámy predmet poškodenému na rebrá. Poškodený nemohol vedieť, aký predmet mu obžalovaný tlačí na rebrá. Konanie obžalovaného vyvolalo u poškodeného takú intenzitu strachu, že ten po chvíli zastavil vozidlo, vybehol, utiekol a skryl sa za odstavené vozidlo diaľničnej patrole. Tvrdenie obhajoby o prísnosti dolnej hranice sadzby trestu odňatia slobody vo výmere tri roky ako i návrh na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu sa z tohto pohľadu javilo súdu ako absolútne nekorešpondujúce so závažnosťou konania obžalovaného. Súd prihliadol na postoj obžalovaného k ním spáchanej trestnej činnosti, keď na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu a v priebehu konania pred súdom dobrovoľne nahradil poškodenému spôsobenú škodu, avšak ani tieto skutočnosti neodôvodňovali mimoriadne zníženie trestu ani uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Súd mal za to, že v tomto prípade je primeraným trestom pre obžalovaného trest odňatia slobody pri polovici upravenej trestnej sadzby vo výmere od troch rokov do šiestich rokov a štyroch mesiacov, čo predstavuje štyri roky a osem mesiacov. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a šesť mesiacov. Nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o riadne a včas uplatnený nárok poškodeného na náhradu škody, tak Trestný poriadok upravuje len tri možnosti spôsobu rozhodnutia. Prvou možnosťou je, že súd v odsudzujúcom rozsudku uloží obžalovanému, aby poškodenému nahradil škodu. Druhou možnosťou je, že súd odkáže poškodeného na civilný proces ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na takéto rozhodnutie vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo ho. Treťou možnosťou je kombinácia prvých dvoch možností, teda súd odkáže poškodeného na civilný proces alebo na konanie pred iným príslušným orgánom so zvyškom jeho nároku na náhradu škody, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu priznal len sčasti. V tomto prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný nahradil poškodenému škodu spôsobenú trestným činom vo výške 170,- eur v priebehu konania pred súdom, preto odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže nebol podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody.

Vzhľadom na skutočnosť, že veci použité pri páchaní trestnej činnosti zaistené príslušníkmi Policajného zboru pri obhliadke osobného motorového vozidla poškodeného a osobného motorového vozidla, v ktorom sa pred a po spáchaní trestného činu viezol obžalovaný, a to kombinované kliešte a parfém v

krabičky s nápisom MUSK MAN sú nepatrnej hodnoty, súd bez predchádzajúceho vyhlásenia opisu na návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava nariadil ich zničenie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti osoby, ktorej treba rozsudok doručiť, oznámením je až doručenie rozsudku. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Oprávnená osoba sa môže odvolania výslovne vzdať.